

Ismét emlékezéssel kell kezdenünk.

Dr. Széll Endre a Magyar Kukorica Klub Egyesület alapító tagja volt. Ott ült közöttünk az alapítói Közgyűlésen. Az Egyesület 2011-ben Tiszteletbeli taggá választotta.

Szakmai barátságunk régebbi keletű volt, melynek szakmai része az ő szerénységére, mérsékeltségére, megalapozottságára és hitelességére épült. Neki köszönhattuk, hogy a mezőgazdaság rendszerváltást követő átalakulásával létrejött új termelői réteg számára közös szerkesztésben és nagyrészt az ő szakmai ismeretségéhez tartozó kiváló szerzők közreműködésével 1998-ban kiadhattuk az „Amit a kukoricatermesztésről a gyakorlatban tudni kell” című könyvet.

2005. május 20-án a Szűnyogszigeti Csárdában, még nem gondoltam, hogy ez lesz egyik leghosszabb munkahelyem. És egyáltalán nem gondoltam, hogy a Klub munkahely lesz, olyan, amihez csakis és kizárólag az elkötelezettség köt. Olyan, amellyel nincs szerződés, ahonnan nincs jövedelem, s ahol a főnök maga a feladat, s munkám felett az ellenőrzés a taszító, a befogadó, a kritikus és megértő, de emberek alkotta környezet.

Hogy akkor, azon a napon mit gondoltunk? Nagyon sok mindent, hogy legyen miből méríteni a megvalósításhoz. A mai napig abból merítünk. Ami nem ugyanaz: az út, a módszer és a kapcsolatrendszer, legalábbis ahhoz képest, ahogy azt akkor elképzeltük.

Akkor és ott azt gondoltuk, olyanok vagyunk, akik az Unióhoz, frissen csatlakozott mezőgazdaság számára mondanivalóval rendelkezünk.

A kommunikációhoz az internetet választottuk, egy olyan eszközt, amit a mezőgazdaságban akkor még alig használtak.

Elgondolásaink talán jók voltak, de néhány alapvető dolgot nem jól ítéltünk meg:

- A legnagyobb és máig ható tévedésünk az a hit volt, hogy a belülről jövő önkéntesség általános, és megnyilvánulását csupán perspektívák felvillantásával és példamutatással ki lehet váltani
- Tévedtünk, amikor azt hittük, hogy ha valahol információ hiány van, akkor oda információt lehet bevinni anélkül, hogy az új tudásnak meg lenne ágyazva
- Nehéz volt megérteni, de el kellett fogadni, hogy az információ is piaci kategória, s árát nem az előállításához szükséges befektetés értéke, hanem az iránta megmutatkozó igény határozza meg
 - Ez abból a piaci alaptörvényből fakad, amely szerint a terméket a kereslet formálja áruvá
- Nem ismertük fel, hogy az adott helyzetben elsőbbsége van a tárgyiasult információnak, azaz a fizikailag is megjelenő terméknek a szellemi előtt

Naivak is voltunk, vagyis én biztosan. Fel sem merült bennem, hogy egy jóindulatú, politika és gazdasági befolyás mentes, önkéntességre alapozott kezdeményezés azonnali munkahelyi konfliktust és élet-halál harcot gerjeszt, amely munkahelyhez való kapcsolat más megítélésével jár, és a Gazdasági és Versenyhivatalnál köt ki.

Példánk is bizonyította, hogy a társadalmi jelenségekre is a darwini törvények érvényesek, melyek szerint: bármilyen új teremtmény, kereszteződés, változat vagy mutáció csak akkor marad életben, ha képes arra, hogy betöltse a számára fenntartott helyet, vagy, ha ilyen nincs, helyet tud szorítani magának.

Talán jól is van így, mert aki ilyen környezetben megmarad, az valóban életképes.

Mivel és hogyan értük el mégis eredményeinket?

Mindenekelőtt összeadtunk annyi pénzt, hogy létrehozassunk egy honlapot. Aztán hamar felismertük, hogy találni kell egy olyan tevékenységet, amely jellemző lesz ránk, s ami közvetlen igényt elégít ki. Ez volt a Top20 Fajtakísérleti és Fajtainformációs Rendszer. Szerencsénk volt vele: zúgó ellenszélben indult, s ezért hamar híre kelt. Idén már a 9. évét fogja taposni, s ma már szinte elképzelhetetlen a fajtaválasztás és a természetett fajtákról alkotott vélemény a Top20 kísérleti eredmények nélkül.

Ezután nem sokat kellett várni, hogy elinduljon a második nagyobb vállalkozásunk, a Kukorica Termésverseny. Erről már igazán elmondhatjuk, hogy (idehaza) csak ránk jellemző. A legjobb eszköz arra, hogy az eredményre vezető technológiai eljárásokkal, új anyagokkal, gépekkel kapcsolatos ismeretek terjedjenek, s felerősödjön az alkalmazásuk iránti igény. Nyilvánvalóvá válik, hogy nem kell nagyot mondani ahhoz, hogy tudjuk, tényleg többre képes a föld, mint amit kihozunk belőle!

A két program együttesen megteremtette a feltételét, hogy kihirdethessük az „Év Kukoricája” elismerést, minden évben azt a hibridet megjelölve, amely kiváló teljesítményével ezt kivívja magának.

Ma már ez a három program együtt fut.

A termelési környezet és a termékminőséget megítélő közfelfogás változása, valamint a közvetlen gazdasági érdekek rávilágítottak arra, hogy kukorica és kukorica között is jelentős különbséget lehet tenni, annak beltartalmi, adott esetben méreganyag tartalma által meghatározott gazdasági értéke alapján. Szerencsés összejátszása volt a történéseknek, hogy a Klub felismerte a Gabonakutatóban folyó ez irányú kutatások jelentőségét, s bekapcsolódott a munkába. A kutatásnak jelentős támogatást adott az ország legjelentősebb állattenyésztő gazdaságai közé tartozó Bólyi és Dalmandi Zrt., akik az állattenyésztés oldaláról tartják elengedhetetlenek, hogy ezek a kutatások eredménnyel folytatódjanak. A három szervezet összefogásával folyó vizsgálatokból máris látszanak a növényi betegségekből származó kockázati tényezők csökkentésének a lehetőségei. Ez még akkor is eredménynek mondható, ha nem kecsegtet azzal az ígérettel, hogy egyedül a hibridválasztás oldaláról rövid idő alatt megoldható lesz a probléma.

Tevékenységünk természetesen nem csak a szántóföldhöz kötődik.

A honlap mellett eredményeink közlésére létrehoztuk a Kukorica Barométert. Időszakos megjelenésével olyan információkat szállít, amelyekről azt gondoljuk, jó, ha összegyűjtve ott vannak az íróasztalon, s ha döntenünk kell, gyorsan elérhetők.

Az általunk közlésre szánt információ többsége azonban a bennünket támogató nyomtatott sajtó útján kerül a szakmai érdeklődőkhöz, s statisztikai felmérések nélkül is bátran mondhatjuk, hogy talán a mi közléseinknek van a legnagyobb elérési mutatója. Ezt a kiváló eredményt annak köszönhetjük, hogy szinte valamennyi jelentős mezőgazdasági szaklap lehozza közlendőinket.

Így foglalhatjuk össze az elmúlt tíz évet:

- Elektronikus kommunikáció
- Fajtakísérletezés
- Termésverseny
- Év Kukoricája
- Toxikus gombajakkal szembeni küzdelem útjainak kutatása

- Szakmai tanácsadás és tájékoztatás

És mit gondolunk az előttünk álló tíz évről?

- A Klubnak tovább kell fejlődni, gazdaságilag is erősebb szervezetté kell alakulni
- Tovább kell folytatnia és fejlesztenie a Fajtakísérleti és Fajtainformációs Rendszert, és általában a megkezdett programokat
- Jobban be kell kapcsolódnia a technológiai ismeretek terjesztésébe
- El kell indítani a független piacinformációs rendszert

Mindezt azért, mert azt gondoljuk, hogy a következő 10 évben:

- a genetika, és a mikroelektronika fejlődése átalakítja a technológiát
- A távérzékelés, adattárolás és adatfeldolgozás révén a mai típusú intuitív döntéshozatal háttérbe szorul
- Annak, aki a piacon sikeres szeretne lenni, nem csak eszközt és anyagot, hanem tudást is meg kell vásárolni
- Az embernek egyre inkább arra kell koncentrálnia, hogy kihasználja a lehetőségeit és vigyázzon arra, nehogy elrontson valamit. Ehhez új gondolkodásmódra és megfelelő társadalmi környezetre lesz szüksége

Végül: aki kezébe veszi a Kukorica Barométer 19. számát, s áttanulmányozza, azt is mérlegelje: mennyiben szolgálta a Magyar Kukorica Klub 2014.-évi tevékenysége a 2015-öt, a 2016-ot, és a többi!